

[Koføed.]

medmindre det skulle vise sig, at de var i strid med den lovgivning, vi har. Det kan man selvfølgelig se på, men jeg tvivler på, at det er sådan, at lægeforeningens vedtægter er i strid med den lovgivning, som folketinget har vedtaget.

Med hensyn til organisationen af den praktiserende læges arbejde og sygdomsforebyggende behandling og bekæmpelse mener jeg, at sygesikringslovens § 23 allerede giver en vis anvisning på, hvorledes man skal samarbejde mellem den praktiserende læge, socialcentret og sygehusene. Jeg mener, det skulle ligge i en sådan regie i øjeblikket, at man hen ad vejen kan få de erfaringer, der skal til, for at dette arbejde kan foregå. På nuværende tidspunkt har vi ikke brug for flere teoretiske betragtninger. Lad os nu se, hvordan det kommer til at virke i praksis efter de retningslinjer, vi har.

Der er også nævnt det stærkt voksende medicinmisbrug eller medicinforbrug, og det er et problem, men det kan et udvalg ikke løse. Det er et problem, som vi hele tiden vil blive stillet over for. Der er mange forskellige måder, man kan løse det på; jeg tror dog ikke, et udvalg kan anvise nogen patientløsning på, hvordan dette medicinmisbrug kan bekæmpes, men jeg vil bare henvise til, at vi allerede i socialudvalget i dag har et lovforslag liggende, hvor dette problem bliver taget op, og hvor vi også diskuterer disse ting.

Med hensyn til den lægevidenskabelige uddannelse må jeg minde om, at der sidste år på venstres initiativ blev fremsat et forslag til folketingsbeslutning, og samtlige partier i folketinget gik ind for det forslag, vi kom med fra venstre. Jeg er glad for, at indenrigsministeren i dag har nævnt, at et professorat på dette område allerede er oprettet. Det må være den første betingelse for, at man kan få styrket den praktiserende læges uddannelse og muligheder for at være med i det opsøgende og det bekæmpende arbejde.

Det sidste punkt, spørgsmålet om naturlægenes præparater og de ikke-autoriserede helbredelsesmetoder, er det problem, som er det væsentligste i dette forslag. Dette problem kan man efter venstres opfattelse ikke sige har fundet sin løsning, og der har heller ikke fundet nogen undersøgelse sted. Jeg

delar på en måde fru Lis Møllers opfattelse af, at det er meget svært i dag — for ikke at sige, at det er umuligt — at få et naturpræparat behandlet og undersøgt og godkendt. Jeg kan huske, at sidste gang vi havde dette oppe, forsøgte vi at føre nogle forhandlinger med den daværende indenrigsminister og indenrigsministeriet og også med sundhedsstyrelsen, og det var meget svært. Vi kunne se, hvor vanskeligt — for ikke at sige umuligt — det var at få sådan et naturpræparat anerkendt. Jeg vil ikke sige, man skal anerkende det, men hvis et præparat viser sig på nogle mennesker at have helbredende virkning, så kan jeg ikke se, at der skal være nogen hindringer i vejen for, at man tager det op til en videnskabelig undersøgelse for at se, om der er noget virkeligt i det, eller det kun er igennem tro, man kan helbrede med disse midler.

Dette rejser selvfølgelig også spørgsmålet om naturlægenes arbejde. Jeg ved ikke, om forslagsstillerne har tænkt sig, at det er et spørgsmål, som skal tages med i behandlingen, men jeg vil sige om dette punkt, at vi trænger i hvert fald til at få nogle af disse ting belyst, således at det ikke skal bero på tro alene.

Når jeg har sluttet denne gennemgang, må jeg jo sige, at sagen stiller sig således, at jeg til dels kan give indenrigsministeren ret i, at der er sket en væsentlig ændring fra det tidspunkt, hvor forslaget første gang blev fremsat, i 1971, og til nu. Der er en masse af de efter min opfattelse ret store problemer, hvorom man kan sige, at selv om de ikke har fundet deres løsning, så er de i hvert fald kommet ind på et spor, hvor en løsning vil kunne skimtes.

Venstre har, uanset om det har været med i regeringssamarbejdet, eller det har været på oppositionens side, seriøst arbejdet med disse problemer, og jeg vil bare gøre opmærksom på, at det var den forrige socialminister, fru Nathalie Lind, der tog initiativ til nedsættelse af Wechselmann-udvalget, og det skyldes også venstres initiativ, at vi nu har et professorat i almen medicin. Det er meget interessant at få det samme forslag fremsat af et andet parti, en anden gruppe, og så se, hvorledes det har virket, mens tiden har arbejdet. Jeg synes, både tiden og vi andre har arbejdet udmærket med disse problemer.